

"Calea pe care vine Duhul"

Duminică, 10 iunie 2007

Gili Cârstea

De ce nu a reușit lumina care trebuie să lumineze pământul cu slava ei să ajungă până acum la miliardele care locuiesc pământul?

Pentru simplul motiv că odată, „unii” i-au întors spatele și au condamnat-o ca fiind fanaticism.

Pentru cei care au studiat istoria soliei 1888 nu este greu să înțeleagă cine au fost acei „unii” și când a avut loc acea întoarcere a spatelui; iar pentru cei care nu au studiat-o, trecerea timpului ar trebui să fie un semnal de alarmă că s-a întâmplat ceva serios cu acea lumină.

„Unii au tratat Spiritul Sfânt ca pe un musafir nepoftit, refuzând să primească darul prețios, refuzând să-l recunoască, întorcându-i spatele și condamându-l ca fanaticism... Lumina care urmează să lumineze tot pământul cu slava ei a fost respinsă și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost ținută în mare măsură departe de lume" (The 1888 EGW Materials, 1575).

Acum, tot “unii” au plănuțit ca lumina aceea, care trebuie să lumineze pământul, să fie în sfârșit revărsată peste poporul lui Dumnezeu în plinătatea Ploii Târzii. Ei sunt foarte minuțioși cu plănuțitul, dar nu par conștienți de pericolul ascuns în astfel de proiecte globale:

„Acesta este pericolul care amenință biserica acum, ca planurile oamenilor să marcheze precis calea pe care vine Duhul Sfânt. Deși ei nu recunosc acest lucru, unii au și făcut aceasta. Și deoarece Duhul Sfânt vine, nu ca să laude pe oameni sau să le întărească teoriile greșite, ci spre a muștra lumea de păcat, mulți se depărtează de El” (TM 64).

Chiar așa se întâmplă și acum. Poporul nostru crede că Duhul Sfânt va însufleți biserica fără să țină cont de puzderia de teorii greșite despre adevărurile adventiste fundamentale. Oamenii vor, și așteaptă de la Duhul Sfânt, putere pentru lucrare, dragoste și unire între frați, armonie teologică și împreună simțire. Când, în loc de așa ceva, ne trezim cu muștrări și puternice avertizări că ne-am depărtat de Dumnezeu, cei mai mulți întorc spatele și nu vor să aibă nicio legătură cu asemenea activități criticoase la adresa poporului lui Dumnezeu. Și astfel se opun exact lucrului pentru care se roagă, plănuțesc, se organizează și turează la maxim motoarele emoționale ale bisericii.

„Când vom fi uniți în acea unitate pentru care se ruga Hristos, această lungă controversă care a fost întreținută de agențiile Satanei se va încheia, și atunci nu vom mai vedea oameni care fac planuri după ordinea acestei lumi deoarece nu au vedere spirituală spre a discerne lucrurile spirituale” (The 1888 EGW Materials, 955).

În acest ultim secol am avut doar planuri „după ordinea acestei lumi,” deoarece „unii” au crezut că pot marca precis calea și timpul pentru venirea Duhului Sfânt în Ploaia Târzie. De aceea lunga controversă nu a putut fi dusă la o încheiere acceptabilă.

Ceea ce ne lipsește acum nu este un alt plan pentru aducerea ploii, ci o umilă și sinceră recunoaștere a faptului că a avut loc o depărtare de Dumnezeu în mijlocul nostru ca popor, și o profundă durere sufletească pentru isprava noastră cea mai evidentă: un secol de evlavie fără putere.